

BEZCERĪGĀ DZIESMA

Ak vai, cik jauki ir tā ātri skriet
Pa trotuāru vai pa kādu citu viet',
Kur ik uz soļa tu saskrienies ar kādu,
Lai pēc tam tev nomizotu ādu.
Ļaudis kliež - "Nu, kur tas dullais drāžas?"
Ar ko tu saskrienies, tie visi gāžas.
Bez šaubām, tas tik ļoti tevi aiztur,
Jo tu vēl te, bet sen jau jābūt citur.

 piedz. Bezcerīgi, nelaimīgi, bezcerīgi
Vai tu skriesi, vai tu leksi,
Kur tu gribi, neaizskriesi,
Sapratīsi un tad teiksi -
"Skrēju, skrēju, nokavēju,
Apdomāties nevarēju.
Ātri steigties var vēl ilgi,
Tik un tā tas bezcerīgi."

Tā tu skrien, bet nu jau citas domas galvā tev-
Gribi visu, ko vien redzi, tikai sev.
Gan jau viņa, pati pateiks to,
Ka pie viņas tāpat putni nelido.
Tad nu atkal tavā galvā jaunas domas nāks,
Ja jau viņa šurpu nāk, tad skriet var lēnāk sākt.
Un to redzēs viņas acis, kurās bijī tu,
Domāsi, kaut viņa atpakaļ iet varētu.

 piedz.

Bezcerīgi tu lec vai skrej
Nelaimīgi ir tie, kas smeļ
Ak, tu tāds, tu pat skrienot krāc,
Ej atpakaļ un no jauna sāc.
Saki jā, saki nē, saki jā,
REDZ MĒS ESAM Ć Ē T R I -

1 2 3 4